

gen vendt indefter mod Land. De Indvendinger, der ere fremkomne mod denne Plan, rettes først og fremmest mod Mangelen af Broforbindelse. Det gøres fra forskellige Sider gennem forskellige Henvendelser, som vi navnlig ogsaa have modtaget fra Fiskere, gældende, at denne Mangel vil berøve Havnen en meget stor, maaske den største Del af dens Betydning. Man kan ikke komme i Land fra Havnen med Garnene, uden det er Magsvejr, og selv da vil man være betænkelig, da man ikke er sikker paa, naar man atter kan komme ud til Havnen. At anlægge en Bro vil blive meget kostbart. En Pælebro vil let blive taget bort af Isen, og en Hængebro af 1,000 Alens Længde bliver meget dyr. Dertil kommer Besejlingsforholdene. Nu har jeg ganske vist hørt fra forskellige søkyndige Folk, hvis Dom jeg har den største Respekt for, at der ingen Vanskelighed er ved Besejlingen af denne Havn, hvis Munding vender indefter. Jeg maa i det hele ofte med Beundring erfare, hvorledes vore Sømænd sige, at der ikke er Vanskelighed ved at sejle her eller der; men jeg maa dog tilføje, at jeg ogsaa har Erfaring for, at naar et Anlæg først er lavet, kan det komme til at hedde bagefter, at Sejladsen er aldeles umulig. Særlig hvis det skulde blive Tilfældet, at man kom til at lægge en Bro bagud fra Øhavnen til Land, tror jeg, at Besejlingen bagfra vil blive i den Grad belemret, at vi højst sandsynlig blive nødtte til at lukke Indløbet bagfra, gøre Havnen aaben fortil og lægge en meget kostbar Bølgebryder udenfor paa dybt Vand. Jeg fremhæver dette, ikke fordi jeg tror, at disse mine Betæneligheder ville have nogen Vægt for Teknikerne, men fordi jeg, naar vi om 10 Aar ere komne til det Resultat, at denne Havn, som er projekteret til 1½ Mill. Kr., vil komme til at koste mindst det dobbelte, gerne vil have Lov til at sige, at jeg har min Samvittighed fri. Udvalget har henledet Ministerens Opmærksomhed paa Nødvendigheden af ved Ekspropriation at skaffe de fornødne Arealer, som maatte behøves paa Land i Tilslutning til Havneanlægget. Dette er saa meget mere nødvendigt, som hele Anholt, saa vidt jeg ved, tilhører en enkelt Ejer. Ligeledes er der forhandlet med Ministeren om Fastsættelsen af den Afgift, som Fiskerne skulle erlægge for Havnens Benyttelse. Det samme gælder for Esbjergs Vedkommende. Muligvis vilde det være hensigtsmæssigt at fastsætte, at der skal betales visse Procent af Fang-

sten. — Naar jeg derefter gaar over til Esbjerg. Havn, skal jeg minde om, at der i Fjor blev foreslaaet en ny Fiskerihavn, som skulde koste 350,000 Kr. Det bevilligede vi, men samtidig fandt vi adskilligt at indvende mod Planen. Havnen var meget lille, kun 18,000 Kv.-Alen, Indsejlingen var vanskelig, og Beliggenheden uheldig. Vi opfordrede derfor Ministeren til at tage hele dette Anlæg under fornyet Gennemtænkning, inden Planen blev endelig fastslaaet. Dette skete, og Resultatet af denne Eftertænkning er blevet, at Planen i Aar lyder paa 1,340,000 Kr. Det viser sig at være en meget kostbar Historie at opfordre Administrationen til at tænke sig om. Det koster det firdobbelte af, hvad det kostede forud. Indrømmes skal det jo, at det, der opnaas, til Gengæld er saa meget mere og bedre. Planen viser to Bassiner, hvoraf det indre bliver den egentlige Fiskerihavn, 5 Tdr. Land stort; den faar en Dybde af 18 Fod, omtrent 1,400 løbende Fod Bolværk, et bredt Slæbested, fire Ophalingsbeddinger, fire store Bygninger til Lokaler for Kontorer, Isoplæg, Fiskepakning o. s. v. Desuden faar denne Fiskerihavn sin egen Indsejling, og det hele maa vistnok erkendes at blive indrettet saa godt, at alle rimelige Fordringer til en rummelig og god Fiskerihavn paa Vestkysten ere fyldstgjorte. Derimod er selvfølgelig ikke sagt noget om, at denne ene Fiskerihavn vil være i Stand til at betjene hele Vestkysten. Men det er i alt Fald en Fordel, at vi herefter dog ville have een. Vi have imidlertid fundet det rigtigt at henlede Opmærksomheden paa et vigtigt Punkt, inden Planen bringes til Udførelse. Vi have spurgt, om der er taget fornødent Hensyn til, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for en eventuel Udvidelse af Trafikhavnen Vest efter, en Udvidelse, som man kan forudse med Tiden vil blive nødvendig, ikke mindst, hvis den meget kostbare Ombygning af Dokhavnen, som nu foretages, skulde vise sig at blive, hvad der ikke er usandsynligt, en Skuffelse. Paa vor Forespørgsel derom modtog vi fra Ministeren en Skitse, hvorpaa det løst er angivet, hvorledes Vandbygningsvæsenet har tænkt sig en saadan Udvidelse af Trafikhavnen, tillige med nogle Bemærkninger om, at der ikke vilde komme nogen Kollision med den foreslaaede Fiskerihavn. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at denne Skitse ikke er egnet til at vække den Forestilling, at Planen om Esbjerg Havns Udvidelse Vest efter hører til dem, som Vandbygningsvæsenet i særlig fortrinlig Grad har sysselsat sig med. Jeg skal henstille